

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
S P L I T

Putem:

IZ RUKE

Preko pošte

Trgovački sud u Splitu
S P L I T

10 -01- 2022

predano za poštu obično-prep. dne. _____ 20 _____

POŠTA _____ R _____

broj primjeraka 3 priloga 1/3

taksirano _____ KN _____ POTPIS _____

ŽALBA

VISOKOM TRGOVAČKOM SUDU REPUBLIKE HRVATSKE

Protiv posl.br. : 1.St-19/2015-999

STEČAJNI DUŽNIK: KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d. u stečaju, Kaštel-Štafilić, Ivana
Pavla II. 404, OIB: 47079015776

Zajednički podnose

OSNIVAČI, DIONIČARI i STEČAJNI VJEROVNIK:

Za 12 članova obitelji Teskera, Mirko Teskera, Poljica, Poljička cesta 100

Dr. sc. Dragutin Matak, Maruševac, Maruševac 81B

Krešimir Mitrović, Zagreb, podaci dostupni u spisu

Zbog:

- **Pogrešno utvrđeno činjenično stanje**
- Bitnih povreda odredaba parničnog (i stečajnog) postupka
- Pogrešna primjena materijalnog prava

1. UVOD

Dana 22. prosinca 2021. Trgovački sud u Splitu u stečajnom postupku nad dužnikom KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d. u stečaju, službeno započetom kao „stečaj sa preustrojem dužnika“ (*izvješća stečajnog upravitelja iz spisa, plan Vlade RH iz Plana upravljanja imovinom u vlasništvu RH za 2015., službeni stan Ministarstva državne imovine iz 2017.) donio je po sucu Velimiru Vukoviću kao stečajnom sucu naslovljeno Rješenje (dalje: pobijano Rješenje) kojim točkom I. izrijeka odobrava nagradu za vođenje stečaja stečajnom upravitelju Vedranu Šeparoviću u iznosu od, 630.000,00 kn bruto, uvećanu za doprinos na iznos od 677.250,00 kuna, odnosno maksimalno zakonom dopušten iznos za poslove unovčenja stečajne mase iz članka 7. u svezi čl. 6. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (NN 105/2015) (dalje u tekstu: Uredba o nagradi).

2. BITNE POVREDE ODREDBI PARNIČNOG POSTUPKA

Nađene su bitne povrede odredaba parničnog postupka opisane člankom 354. stavkom 2. točkama 4. i 11. Zakona o parničnom postupku, zbog kojih pobijamo naslovljeno rješenje. Pobijano rješenje je svoju odluku utemeljilo na nedopuštenom raspolaganju nizom povlaštenih informacija od strane stečajnog upravitelja, koje su bitne za tijek, značaj i rezultat ovog stečajnog postupka. Mi žalitelji držimo da stečajnom upravitelju ne može biti isplaćena ni jedna jedina kuna iz stečajne mase ili državnog proračuna dok javnosti ne otkrije povlaštene informacije koje su nastale, ili ih je sam stečajni upravitelj kreirao kroz postupak. Pa potom protupravno zadržao. Ovu bitnu povredu odredbi parničnog postupka iz članka 354. st. 2. t.4 ZPP ćemo pobliže pojasniti vijeću VTS u sekciji o pogrešnoj primjeni materijalnog prava (stečajnog dužnika i njegovih osnivača i neosiguranih vjerovnika). Nadalje, nađena je i vrlo očita bitna povreda odredbi parničnog postupka opisana člankom 354. stavkom 2., točkom 11. ZPP.

„Ako presuda ima nedostataka... a osobito ako je izreka presude nerazumljiva, **ako proturječi sama sebi** ili razlozima presude...”

Izrijeka pobijanog akta br: St-19/2015-999 dana točkom I. i obrazloženje tog akta dano točkama 8. i 9. međusobno su oprečni, i jedno drugo logički, a u bitnome i pravno isključuju.

NAŠE OBRAZLOŽENJE:

Ovom žalbom postavlja se pitanje pred uvaženo vijeće Visokog trgovačkog suda **zašto nadležni sud stečajnom upravitelju nije** sukladno čl. 5 St. 2 Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (dalje: Uredba, Uredba o nagradi), **odredio i dodatnu nagradu iz čl. 6 Uredbe visine 150.000,00 kn** kao i

posebnu nagradu do 15.000,00 kn – **ako su tvrdnje iz točki 8. i 9. pobijanog akta doista vjerodostojne**, te ako se stvarno radi o jednom od „najuspješnijih stečajeva vođenih pred Trgovačkim sudom u Splitu“. Vidno su oprečni dispozitiv pobijanog rješenja točke 8. i 9. i uopće pravorijek tog rješenja te ponašanje nadležnog suda koji upravitelju za to „najuspješnije“ i „relativno brzo“ vođenje postupka stečaja dodjeljuje samo osnovnu od tri moguće nagradu (s osnove vrijednosti unovčene steč. mase) iz čl. 7 Uredbe.

Citiramo Uredbu o nagradi:

Čl. 8. St (1)

„Pri određivanju dodatne nagrade sud će voditi računa o stupnju namirenja stečajnog vjerovnika i osobitom zalaganju stečajnog upravitelja.“

Stupanj namirenja vjerovnika u ovom stečaju je 100%. Čak i unatoč svim ništetnim i proizvoljnim radnjama vjerovnika RH po nepoznatom „Z.z.“ nadležnog resora Vlade RH, i protupravnom provedbom prijeboja u korist člana odbora vjerovnika, malog dioničara dužnika Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split, koje neispravnosti su kumulativno *frizirale* ukupne tražbine oba isplatna reda, nestanku 9000m² zemljišta na predjelu Resnik, i utaji povlaštenih informacija o tome koji točno vjerovnici su prijavili već naplaćene tražbine u postupak, nakon što ih je kao kreditore već isplatio povezani poduzetnik ZL Split d.o.o. tijekom postupka predstečaja¹, koji je prethodio postupku stečaja.

Što samo potkrepljuje naše tvrdnje da je u ovom stečaju ukupna vrijednost imovine bila nekoliko puta veća od ukupnog duga, pa je jedini ispravan tip stečaja bio onaj zajamčen osnivačima, dioničarima i građanima pisanim dokumentima Vlade Republike Hrvatske – „stečaj s preustrojem“, uz ili bez unovčenja dijela dužnikove imovine, ovisno da li bi stečajni upravitelj uzeo model restrukturiranja poreznog duga unosom u kapital dužnika kao u stečaju Poslovni broj: St-172/2014, ili model prodaje dijela skupocjenih nekretnina iz imovine stečajnog dužnika, zbog potrebe i iskazane namjere povezanog poduzetnika za tim zemljištima, koja datira i prije otvaranja stečaja. A niti po jednom modelu nije u periodu 5/2015 – 3/2018 postojala opcija rasprodaje svih dobara, pogona, zemljišta i gospodarskih i upravnih zgrada. Niti je za takvo nešto bilo ikakve financijske i pravne potrebe u ovom stečajnom postupku, tijekom njegova redovnog tijeka, onog propisanog rokovima iz SZ, to jest, do pojave prvih ozbiljnih nezakonitosti i nedopuštenog raspolaganja ovlastima ministra financija od strane stečajnog upravitelja i nepoznatog „z.z.“ Ministarstva financija, kojem upravitelj i nadležno tijelo uporno kriju identitet i službeni položaj u Ministarstvu. Jer to očito nije bila osoba iz članka 6. Vladine uredbe o raspolaganju poreznim dugom većim od 10.000.000,00 kuna.

No, **klada se uzme u obzir kriterij za dodatnu nagradu visine do 150.000,00 kn iz čl. 8. st (1) Uredbe i činjenica da je, ako zanemarimo opći promašaj ekonomskog odlučivanja Odbora vjerovnika i stečajnog upravitelja od travnja 2018. godine naovamo, zadovoljen i kriterij iz čl. 8. st (2) Uredbe** te kada još jednom razmotrimo tvrdnje iz točaka 8. i 9. pobijanog prvostupanjskog pravnog akta **postaje razvidno da je prvostupanjski sud propuštanjem dodatne nagrade za stečajnog upravitelja ili**

¹ Str 42., GFI 2012 „KAŠTELANSKI STAKLENICI D.D.“, javna objava 4/13 u sustavu FINE

nešto bitno htio prikriti od javnosti ili taj sud ne stoji uz svoje tvrdnje iz točke 8 i 9 pobijanog Rješenja. A to znači da pobijani akt proturječi sam sebi kao i razlozima svojeg pravorijeka, što je bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354, st. (2), toč. 11, koja „uvijek postoji“ ako presuda ima nedostataka... ako proturječi sama sebi...”

Međutim, čl. 8. Uredbe kaže i sljedeće, stavkom (3):

„Smatrat će se da se stečajni upravitelj osobito zalagao ako je stečajna masa unovčena u roku od jedne godine od održanog izvještajnog ročišta“.

Da nas Visoki trgovački sud ne bi krivo razumio, mi ovom žalbom ne tražimo dodatnu pravdu za stečajnog upravitelja (iako ni to nije isključeno kada nam i ako otkrije sve povlaštene informacije, protupravno zadržane kroz ovaj stečaj) nego dovodimo u pitanje istinitost tvrdnji iz točki 8. i 9. pobijanog Rješenja, kao i opći smisao sudskog akta koji (prema samom stečajnom upravitelju) materijalno ne ispunjava ono na što se pravno poziva. Jer ako to pozivanje nije pravno, onda je bespravno. A ako je bespravno umetnuto u dispozitiv obrazloženja pobijanog Akta, takva značajna tvrdnja o tijeku sudskog (stečajnog) postupka i njegovoj sukladnosti SZ-u koja kaže o visokoj uspješnosti stečaja i njegovoj *relativnoj brzini* unovčenja utvrđene imovine dužnika, te visokoj efikasnosti procesa, onda je to obrazloženje protivno pravilima javnog morala i molimo da ga VTS odbaci temeljem odredbe članka 3. st. 3. ZPP.

Osim toga, dokažemo li pred VTS da navedene tvrdnje nadležnog prvostupanjskoga suda iz točke 8. i 9. obrazloženja pobijanog rješenja nisu ni po čemu relevantne, te da nemaju pravnog i logičkog uporišta u stvarnom tijeku, početnom stanju i konačnom rezultatu ovog stečaja i njegovu šestogodišnjem trajanju, odnosno da su one u krajnju instancu – neistinite, onda je pak riječ o pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju. A to bi već i bez gore dane bitne povrede odredbi parničnog postupka, bio dovoljan razlog za sudsko poništenje pobijanog rješenja.

U svakom slučaju ovo pobijano rješenje je ili točkama 8. i 9. uzrokovalo unos pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja u javni akt, ili je proturječnost tih točaka sa samom izrijekom istog akta (i njegovim jedinim mogućim tumačenjem) uzrokovala bitnu povredu odredbe parničnog postupka, opisanu člankom 354. st.2. t. 11. ZPP-a.

3. POGREŠNO UTVRĐENO ČINJENIČNO STANJE

Pobijano rješenje raspolaže navodima i primjedbama Suda koje u pravnom i logičkom smislu, imajući u vidu tijek i konačni rezultat ovog stečaja, predstavljaju netočno utvrđena činjenična stanja, ali ipak čine bitan dio tog sudskog pravnog akta. Takav sadržajno, te u pravnom smislu „jalov“ javni akt stoga predstavlja vidnu ugrozu pravila javnog morala u Republici Hrvatskoj, jer se pred javnošću, sa ovjerom Republike Hrvatske nesmotreno prikazuje da jest nešto što dokazano nije.

CITIRAMO POSLJEDNJE IZVJEŠĆE STEČAJNOG UPRAVITELJA KOJE JE NASTALO U PERIODU UNUTAR 12 MJESECI NAKON ISTEKA ROKA ZA ODRŽAVANJE ZAVRŠNOG ROČIŠTA STEČAJNOG POSTUPKA:

„Najvažnija i najvrjednija imovina stečajnog dužnika su nekretnine“

Zatim dalje, iz tablice na str. 5 izvješća stoji slijedeće vrijednost imovine dužnika:

Nekretnine stečajnog dužnika na 4 lokacije, procijenjena vrijednost:
347.297.000,00 kn

Stranica 8: „U ovom stečajnom postupku tražbine su utvrđene u slijedećim iznosima:

PRVI VIŠI RED, prijavljeno 51.322.346,84. utvrđeno 50.949.683,38 kn

DRUGI VIŠI RED prijavljeno 44.616.970,65, utvrđeno 41.599.862,41 kn

Ukupne tražbine stečajnog dužnika više od 2 godine nakon izvještajnog ročišta i više od 6 mjeseci nakon isteka roka za održavanje završnog ročišta stečajnog postupka iz čl. 193. SZ iznose 92.509.545,79 kuna

Omjer vrijednosti ukupne imovine i to u prosincu 2017. godine, kada su te nekretnine bitno povoljnije nego po tržišnim vrijednostima iz 2021., i ukupnog duga stečajnog dužnika je **3.75 : 1 u korist imovine**. SVE PREMA IZVJEŠĆU STEČAJNOG UPRAVITELJA. Takav izuzetno povoljan omjer dugotrajne imovine na dug ima možda 15% najviše 20% velikih poduzetnika danas izlistanih na uređenom tržištu Zagrebačke burze. Vjerujemo da je već i onima koji nisu vični ekonomskoj znanosti jasno da tvrdnje stečajnog suda iz točke 8. i 9. ne mogu biti točne, prema bilo kojoj ekonomskoj teoriji za vođenje procesa restrukturiranja održivih dužnika, niti stečajeve uopće.

A gdje je još vrijednost jedinica koje stvaraju novac kod procjene tehnološko-proizvodne cjeline Knežine, onih 20 stakleničkih pogona svaki od 5000 m²? Je li ih stečajni upravitelj uopće uključio u procjenu vrijednosti pogona tehnološke cjeline Knežine? Danas, sutra taj propust kod vještačenja imovine može biti krucijalan dokaz tužitelja iz redova oštećenih osoba da je pogon od početka bio namijenjen demontaži i prebacivanju u vlasništvo općine, bez ovjerovljene odluke Vlade RH i CERP-a?

U tom slučaju bi proizašlo da su sva izvješća stečajnog upravitelja nastala u redovnom, zakonskom roku za dovršenje ovog stečaja bila „obmanjivanje ili manipulacija investitora, tj. dioničara“. A među njima je i sama Republika Hrvatska. Stoga je to onda nesumnjivo „nezakonito raspolaganje povlaštenim informacijama od strane odbora vjerovnika i stečajnog upravitelja“, koje sigurno potpada pod odredbu članka 3. st. 3. i čl. 354. st. 2. točke 4. Zakona o parničnom postupku.

Pozivamo VTS da već po službenoj dužnosti poništi ili staviti izvan snage bilo kakav pravni akt kojim se upravitelju dodjeljuje neka nagrada, dok se opisana sporna pravna

pitanja ne razriješe pred javnošću, oštećenim osnivačima, tj. dioničarima i nadležnim sudom, jer je oštećen i većinski dioničar Republika Hrvatska.

Povodom gore citiranog stanja omjera imovine i ukupnog duga ne čudi činjenica da je stečajni upravitelj Vedran Šeparović, diplomirani ekonomista iz Splita u istom izvještaju rekao slijedeće:

„Vode se brojni razgovori sa Zračnom lukom Split radi kupovina Is1 zone i razlučnim vjerovnicima radi povlačenja založnih prava, što bi omogućilo kvalitetniju prodaju imovine. **Pošto procijenjena vrijednost imovine znatno premašuje iznos utvrđenih tražbina, stečajni upravitelj nastoji dogovorom sa vjerovnicima namiriti tražbine unovčenjem dijela imovine, a ostatak, i to po mogućnosti tehnološku cjelinu Knežine, vratiti osnivačima društva, tj. dioničarima.**“

Pune četiri godine kasnije, stečajni postupak i dalje traje!

Sva imovina je rasprodana, stečajni plan je stubokom izmijenjen bez potrebnog rješenja propisanog bitnim odredbama SZ o obustavi ranijeg stečajnog plana!!

U stečajnoj masi nakon rasprodaje gotovo 350 milijuna kuna vrijedne imovine – da se pokrije 92,5 milijuna tražbina, nije ostalo gotovo ništa!!!

Dionice osnivača i malih dioničara stečajnog dužnika vrijedne milijune kuna obezvrijeđene su na nulu, a dioničarima su protivno odredbi članka 49. stavka 4. Ustava RH oduzeta sva prava koja su stekli ulaganjem svojeg kapitala u skupocjen kapital stečajnog dužnika, predviđenog Planom Vlade RH za restrukturiranje i nastavak poslovanja izvan stečaja, te nadasve transparentnu privatizaciju!!!

I to i nakon što je stečajni upravitelj na početku stečajnog postupka vjerovnicima koji su činili odbor vjerovnika, CROS d.d. i ViK d.o.o. Split priznao niz tražbina koje ovi nisu imali prema odredbama ZOO zakonske ovlasti ni prijavljivati u postupak. I isto tako nakon što je stečajni upravitelj zajedno sa nadležnim tijelom i odborom propustio ispitati koje je točno kreditore Kaštelanskih staklenika d.d. povezani poduzetnik isplatio tijekom postupka koji je neposredno prethodio stečaju, postupka Predstečajne nagodbe, izravno sa računa ZL Split d.o.o. Vjerujemo da sada već i sam Predsjednik stečajnog odjela nadležnog suda vidi osnove za kolektivnu tužbu malih dioničara po osnovi iz članka 105. ZOS. Zbog kojih okolnosti i pravnog položaja oštećenih dioničara dužnika, oni doista nemaju nikakve potrebe „imati pretjerane“ ili bilo kakve „zahtjeve prema stečajnoj masi“ kako je stečajni sudac neutemeljeno insinuirao u jednom od svojih ranijih rješenja u ovom stečajnom postupku. Ali sigurno smo, ne u lošoj namjeri, nego uslijed brojnih neprilika uzrokovanih ovom restrukturiranju pritiscima pojedinih članova odbora vjerovnika, kojima su se atraktivni pogoni *Kaštelanskih staklenika* toliko svidjeli da su zaboravili dužnost koja im je povjerena od RH – restrukturiranje održivog proizvođača voća i povrća.

Ovaj opisani nemar prema skupocjenoj državnoj imovini, koja je bizarnim pogreškama neučinkovite državne administracije, u ljeto 2015. godine postala „imovina stečajnoga dužnika“, ali je u konačnici i dalje i prema navodima samog stečajnog upravitelja u prosincu 2017. u bitnome još uvijek imovina predviđena povratu u vlasništvo Republike Hrvatske kao većinskog osnivača, i malih dioničara, kao i poražavajući gospodarski rezultat u unovčenju imovine, u globalu običnoj prodaji skupocjenih i nadasve atraktivnih nekretnina smještenih uz najveću zračnu luku na Jadranu, nadležni prvostupanjski sud naziva „jednim od najuspješnijih postupaka vođenih pred ovim sudom“.

Pogrešno je očito utvrđeno činjenično stanje dano točkama 8. i 9. pobijanog akta.

Citirati izvještaje stečajnog upravitelja nastale nakon tog iz prosinca 2017. bilo bi od naše strane neozbiljno, jer je sve učinjeno ili nadodano u postupak više od 12 mjeseci nakon isteka za održavanje završnog ročišta protivno javnom moralu, i pravno nevaljalo. Što ćemo u slučaju da nas nadležno tijelo i odbor vjerovnika primoraju na prijave ovog slučaja Europskoj Komisiji i uredu EPPO dokazati već i prije kolektivne tužbe prema općim pravilima za pobijanje ništetnih pravnih poslova. Osim toga, sam čin nastanka bilo kakve radnje ili pravnog posla po isteku 12 mjeseci nakon isteka roka za završno ročište bitno se kosi sa tvrdnjama stečajnog suda o „relativno brzom unovčenju stečajne mase“.

Protivna je javnom moralu suvremenog srednjeeuropskog društva poput hrvatskog i isplata nagrade stečajnog upravitelja, prije nego dotični javno otkrije sve do sada zadržane povlaštene informacije od bitnog značaja za procjenu stvarne „uspješnosti“ postupka, za očuvanje stečajne mase i stečajnog dužnika kojem je Vlada RH još 2015. zakazala restrukturiranje i prodaju izvan stečaja. **Inače izlazi da hrvatski sud administratore stečajeva nagrađuje za netransparentnost, tj. kršenje načela vladavine prava u EU i europskog standarda transparentnosti trgovačkih postupaka, insolventnosti, tržišta kapitala i „transakcija sa povezanim stranaka u postupcima insolventnosti“** (o čemu će može biti govora i diskusije, pred Odborom za pravosuđe Hrvatskog sabora ili putem medijske konferencije pred sjedištem Trgovačkog suda u Splitu, jer su takve transakcije na štetu stečajnog dužnika Kaštelanski staklenici d.d. poticali i poduzimali primatelji bespovratnih sredstava iz proračuna Unije, osim ako Vlada RH u međuvremenu ne proglasi „javni interes Grada Kaštela“ za otkup pogona Knežine, u naravi državne imovine predviđene izvještajima stečajnog upravitelja za povratak osnivačima, tj. dioničarima).

Naglašavamo da sudovi u Hrvatskoj sude temeljem pravne stečevine Europske Unije, a ona uključuje i najviši standard transparentnosti stečajnih postupaka, te smatramo da VTS ima stanovitu dužnost pravodobno spriječiti prvostupanjski sud u bilo kakvoj isplati nagrade stečajnom upravitelju dokle god isti zadržava povlaštene informacije od značaja za postupak, oštećenog stečajnog dužnika, ugroženu održivost njegove unosne proizvodnje voća i povrća, i njegove osnivače, tj. dioničare.

Ne dovodeći u pitanje sam iznos nagrade za stečajnog upravitelja V. Šeparovića u ovom stečajnom postupku, ovom glavom žalbe, mi žalitelji podsjećamo uvaženo

sudačko vijeće VTS RH da je ovaj stečaj započet i do isteka roka za njegovo okončanje vođen kao „STEČAJ SA RESTRUKTURIRANJEM“ državnog poduzetnika, proizvođača voća i povrća velikog proizvodnog kapaciteta, pa je bilo kakav ishod stečaja u sklopu kojeg stečajni dužnik nije konačno, nakon 6 godina i restrukturiran, te ne nastavlja dalje svoju perspektivnu proizvodnju spada pod slijedeće kvalitativne kategorije. koje su antidota epitetu „najuspješniji“ „uspješno“ :

1. KOLAPS, poput „kolapsa proizvodnje“, propadanja radnih mjesta i sl.
2. NEUSPJEŠNO, zbog neuspješnosti u postizanju zadanih ciljeva i ispunjenju misije (npr. Vlade Republike Hrvatske i Ministarstva državne imovine)
3. PROPALO, od riječi „propasti“, kada nešto planirano propadne, primjerice unatoč trudu, ili zbog nemara, zamjene teza, organizirane obmane ulagača, gospodarske prijevare i drugih uobičajenih razloga propasti predviđenog projekta.

Pogrešno je stoga utvrđeno činjenično stanje o prirodi i kvaliteti postupka dano točkom 8. pobijanog javnog akta.

Te izjave, nakon gašenja najskupljeg državnog poduzeća srednje Dalmacije i više od 100 pripadajućih radnih mjesta i uzrokovanja milijunske štete zbog propuštenih uplata doprinosa i PDV-a na prodano voće i povrće ovog poduzetnika, bukvalno su uvreda za zdrav razum svih hrvatskih domoljuba, i svih mladih diplomanata ekonomije i prava, uopće svih mladih Hrvata i Hrvatice koji su zbog ovakvih slučajeva napustili našu Domovinu , njih više od 200 000. Ili o tome upravo razmišljaju, dok se demontaže vrijednih državnih resursa u korist povezanih osoba koje uporno, a nevješto izbjegavaju priznati „zajedničko djelovanje“ nagrađuje nagradama od 700.000 kuna.

Ipak, valja naglasiti sa pozicije dužnosti, ovlasti i vidnih aspiracija članova odbora vjerovnika, da je veliko pitanje da li je stečajni upravitelj u ovom pojedinačnom stečaju uopće imao drugog izbora, pored vidnih pritisaka određenih članova odbora vjerovnika i njihovih namjera prema skupocjenoj imovini stečajnog dužnika. Kojeg su oni dobili i prihvatili (službeno) dužnost restrukturirati – upravo od njegova većinskog dioničara, Republike Hrvatske. Ali su od toga naprasno odustali na navodni prijedlog stečajnog upravitelja iz travnja 2018. godine, bez da su i provjerili i ustanovili da za to tada još nije bilo nikakve financijske ili pravne podloge i potrebe. Nekako nismo uvjereni da je stečajnom upravitelju najednom u travnju 2018. godine na osobnoj razini postalo bitno da umjesto „vratiti osnivačima, tj. dioničarima“ tehnološko-proizvodnu cjelinu Knežine preproda jednom od članova odbora vjerovnika. Upravo u tom „šumu“ valja tražiti odgovornost za nastalu štetu zbog neopravdanog prekida procesa restrukturiranja, do kojeg je sve više se pokazuje – došlo bez potrebne suglasnosti Vlade RH.

Na kraju krajeva, isti taj odbor vjerovnika je, za sada bez utvrđenog ili danog razloga, na temelju usporedbe koja vidno koketira sa „prijevaram u financijskom izvještavanju“, stečajnom upravitelju krajem 2018. godine naložio tzv. „reviziju procjene vrijednosti imovine“ skupih građevinskih zemljišta Is1 i M4 zone u Resniku. A koje su već i do tada stajale na relativno niskoj procjeni nadležnog ministarstva Vlade RH od 1050 ili 1100

kuna m2, možda i manjoj. Nije zgoreg napomenuti da odbor vjerovnika uopće nije imao ovlasti dovoditi u pitanje stručnu procjenu nadležnog Vladinog resora koja datira od prije otvaranja stečajnog postupka. Mi pak ne vidimo kako je vrijednost zemljišta iz pogona Kaštela i Resnik mogla od 2011. do 2019.godine gubiti na vrijednosti. Kada su u tom periodu tržišne cijene takvih nekretnina padale i potom rasle sa ponderiranim prinosom 20 do 40% do početka 2019. Opravdano se pitamo, da li je na stečajnog upravitelja Vedrana Šeparovića izvršen određen pritisak sa „pozicije moći“ da pristane uz taj nerazuman, i krajnje nelogičan nalog odbora vjerovnika, koji je išao na izravnu štetu stečajnog dužnika i njegove mase. A u korist povezanog poduzetnika ZL Split d.o.o., koji je zahvaljujući tome za isti iznos stekao bitno više nekretnina stečajnog dužnika.

Da rezimiramo:

Nestajanje najskupljeg državnog poduzeća srednje Dalmacije, procijenjene vrijednosti dionica od 7000,00 kuna od 11. Vlade RH, Trgovački sud u Splitu po uvaženom sucu Velimiru Vukoviću naziva "jednim od najuspješnijih stečajnih postupaka povedenih pred ovim sudom"

Mi se opravdano pitamo, Kakvi su onda ti drugi, manje uspješni postupci tog suda ??

Točka 8. i točka 9. pobijanog prvostupanjskog akta stečaj Kaštelanskih staklenika d.d., br: St-19/2015, te način njegova vođenja pogrešno navode kao „najuspješniji“, „uspješno“ i „relativno brzo“. Nema ničeg „brzog“ u šest godina i šest mjeseci vođenja stečajnog postupka, kada znamo da Stečajni zakon po kojem je isti vođen odredbom iz čl.193.st.5. Zakona podrazumijeva da završno ročište stečaja bude održano u roku od 18 mjeseci po održavanju prvog izvještajnog ročišta.

Pogrešno je utvrđeno činjenično stanje dano točkom 9. pobijanog 1.stupanjskog akta o „relativnoj brzini unovčenja stečajne mase“.

Tako da već samo trajanje postupka 3 - 4 puta dulje od roka zadanog Zakonom koji uređuje tijek stečajnih postupaka u Hrvatskoj, jasno upućuje da je pogrešno utvrđeno i činjenično stanje dano točkom 9. pobijanog akta 1. stupnja.

Međutim, točkom 9. pobijanog akta prvostupanjski sud po stečajnom sucu Velimiru Vukoviću utvrđuje i ničim potkrijepljenu činjenicu da su postupak pratile „brojne nedaće“. Prema našem viđenju stvari, te „nedaće“ je uzrokovalo neispravno vođenje postupka restrukturiranja, i sudsko priznavanje već jednom odbačenih tražbina 3 godine po donošenju pravomoćnog rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama.

4. POGREŠNA PRIMJENA MATERIJALNOG PRAVA I RASPOLAGANJA PROTIVNA PRAVILIMA JAVNOG MORALA

Pobijanim rješenjem nadležni sud daje suglasnost da se stečajnom upravitelju isplati najveća zakonski dopuštena nagrada za unovčenje cjelokupne imovine dužnika bez da se isti prethodno očitovao o razlozima promjene vizije i misije stečajnog postupka i njegova pravno-ekonomskog tijeka sa „restrukturiranje duga i preustroj poslovanja“ na „unovčenje i ovrha kompletne imovine i svih pogona“ (*čak i onih na kojima nije ni bilo razloga za ovrhu), odnosno bez da je javnosti, stečajnom dužniku i njegovim osnivačima otkrio čitav niz povlaštenih informacija od bitnog značaja za stečajnog dužnika i njegove dioničare. A upravo je prema dioničarima stečajnog dužnika stečajni upravitelj 30 mjeseci nakon otvaranja ovog stečajnog postupka iskazao jasnu namjeru „osnivačima društva, tj. dioničarima vratiti ostatak stečajne mase, i to po mogućnosti tehnološku cjelinu Knežine“ (obrazac 20., „Izvješće stečajnog upravitelja“, 20. prosinac 2017. godine, str spisa 2264 – 2271).

Ključne povlaštene informacije koje je **stečajni upravitelj propustio transparentno objaviti** kroz postupak, te dati za njih pravno i ekonomski utemeljena pojašnjenja, prije primitka bilo kakve nagrade od strane Republike Hrvatske ili iz stečajne mase:

- (i) Točni razlozi iz kojih tri godine nakon otvaranja stečaja sa preustrojem dužnika (dakle nakon isteka roka iz čl. 193. St. 5. SZ) stečajni upravitelj unatoč činjenici da je plan prodaje pogona Resnik Zračnoj Luci Split d.o.o. dostatan da se isplate svi zakonski utvrđeni dugovi društva** i okonča stečajni postupak, odbacuje svoj raniji plan da tehnološku cjelinu Knežine vrati stečajnom dužniku za nastavak poslovanja, odnosno njegovim dioničarima – nama, radnicima i Republici Hrvatskoj (**prema svim tada dostupnim službenim podacima o ukupnim tražbinama iz sudskog spisa)
- (ii) Točne odredbe europskih propisa za stečajeve, hrvatskih zakona i uredbi Vlade RH temeljem kojih je bilo zakonski dopušteno i ispravno u okviru stečajnog ili bilo kakvog postupka restrukturiranja održivog dužnika, visoko kvalitetnim građevnim zemljištima iz pogona izvanrednog položaja (Resnik, neposredno uz novi terminal ZL Split i državnu cestu) umanjivati vrijednost usporedbom sa livadama i pašnjacima koje se nalaze uz zračnu pistu, i koje su zbog toga niske utrživosti i praktički nikakve komercijalne vrijednosti.
- (iii) Porijeklo ovlaštenja stečajnog upravitelja da odbaci i službeni Plan Vlade RH za 2015.godinu o „dovršetku restrukturiranja“ državnog poduzetnika „Kaštelanski staklenici d.d.“ i njegove transparentne prodaje, te dokaz ovlaštenja stečajnog upravitelja da odboru vjerovnika predlaže bilo kakav novi plan koji je u vidnoj suprotnosti ili ometa službeni stav nadležnog resora za poduzetnika u poteškoćama - Ministarstva državne imovine, koje je pred

Hrvatskim saborom u studenom 2017. godine hrvatskoj javnosti, saborskim zastupnicima i investitorima potvrdilo „brz izlazak iz stečaja i nastavak poslovanja i proizvodnje“ stečajnog dužnika „Kaštelanski staklenici d.d.“

- (iv) Točan razlog iz kojeg stečajni upravitelj nakon isteka roka iz čl. 193. St. 5. SZ, odboru vjerovnika predlaže da se ipak unovči i ostalih 20-ak proizvodnih pogona i drugih vrijednih državnih nekretnina u vlasništvu dužnika, **predviđenih Planom Vlade RH i dotadašnjim stečajnim planom za povrat dužniku i njegovim dioničarima**

(prvi puta se takav kontroverzan prijedlog stečajnog upravitelja u ovom stečaju spominje u „Izvješće stečajnog upravitelja od 16.04.2018. , str u spisu 2354 – 2361)

- (v) Točan razlog iz kojeg se dano prethodnom točkom predložilo provesti uporabom obezvrjeđujućih postupaka ovršne prodaje, kada na istim državnim nekretninama nisu postojala razlučna prava u korist trećih strana, nego su u travnju 2018. godine stvarno 1/1 vlasništvo stečajnog dužnika „KAŠTELANSKI STAKLENICI D.D.“, pa tako ne postoji ni razlučno pravo u korist „razlučnog vjerovnika Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split“ koje se proizvoljno, ali netočno naglašava u rješenju TS u Splitu Poslovni broj: 1. St-19/2015-575.
- (vi) Opći razlozi stečajnog upravitelja i članova odbora vjerovnika za odustajanje od stečaja sa preustrojem dužnika, više od 3 godine nakon otvaranja stečajnog postupka i vođenja postupka preustroja, tj. nakon isteka roka za održavanje završnog ročišta stečajnog postupka sa pratećim elaboratom, i financijski potkrijepljenom studijom isplativosti.

Ovom našom kolektivnom žalbom Visokom trgovačkom sudu RH naglašavamo da su **gore pobrojane povlaštene informacije, odnosno propuštanje njihove objave dovoljan dokaz da je tvrdnja iz točke 9. pobijanog rješenja o „relativno brzom unovčenju“ vidno oprečna tijeku i ukupnom trajanju ovog stečajnog postupka**, koji po isteku roka za održavanje završnog ročišta tek mijenja svoju osnovnu pravnu i gospodarsku klasu, viziju i misiju i praktički započinje „iznova“. Već iz tog razloga pozivamo VTS da poništi pobijano rješenje, pošto su njegove bitne tvrdnje u suprotnosti sa pravilima javnog morala i vrijeđaju zdrav razum građana Republike Hrvatske, te pobijanom rješenju u sadašnjem obliku i sa danim pravorijekom ipak nije mjesto na e-oglasnoj ploči Ministarstva pravosuđa i uprave. Već na stolu Stečajnog odjela nadležnog suda, radi prijeko potrebnih ispravaka.

Dalje, stečajni upravitelj je tijekom administracije ovog postupka insolventnosti državnog poduzetnika od značaja za proračun RH, propustio obznaniti i slijedeće povlaštene informacije bitne za preustroj dužnika, te njegove osnivače i dioničare:

- (vii) Sudsko rješenje o odbacivanju prvog stečajnog plana za restrukturiranje dužnika uz unovčenje dijela imovine, koje mora prethoditi travnju 2018. godine, jer je isto propušteno objaviti na e-oglasnoj ploči, a bez njega stečajni upravitelj nije bio ovlašten predlagati Odboru vjerovnika novi plan unovčenja cjelokupne imovine dužnika kroz postupke ovršne prodaje
- (viii) Ime i prezime, te službeni položaj u ustroju javnih tijela .tzv. „z.z. Ministarstva financija“ koji je prema rješenju nadležnog suda Posl. broj: 1. St-19/2015-362, na tzv. „dodatnom ispitnom ročištu“ (održanom poslije isteka zakonskog roka iz čl. 193. St. 5. SZ) u ime Republike Hrvatske „ustrajao“ u ponovnoj prijavi i sudskom ispitivanju tražbine visine 22.670.988,20 kn - „uvjetno prijavljene“ i već jednom odbačene tražbine na prvom ispitnom ročištu u listopadu 2015.), koje ustrajanje tog „z.z. Ministarstva financija“ protivno odredbama iz članka 178. SZ uz vidno nepoštivanje odredbi iz članka 181. i članka 6. stavka 1 Zakona o sudovima, pošto protiv prvog rješenja taj vjerovnik nije podnio tužbu za osporavanje odbacivanja tražbine) odnosno čl. 6. Uredbe Vlade RH o uvjetima, načinu i postupku raspolaganja tražbinama s naslova poreznog duga u predstečajnom i stečajnom postupku.
- (ix) **Razlog iz kojeg je nepoznatom „z.z. Ministarstva financija“ trebalo pune 3 godine nakon otvaranja stečajnog postupka da mu/joj postane „očito“ da predmetna tražbina treba opet biti prijavljena, iako je već jednom sudski odbačena**, razlog zašto ga (ili nju) stečajni upravitelj to nije samostalno upitao, te temeljem koje točno odredbe SZ se ona ponovno prijavljuje u stečajni postupak unatoč vidnom riziku za neuspjeh preustroja stečajnog dužnika planiranom i provođenom od stečajnog upravitelja i Vlade RH u razdoblju od 2012. do kraja 2017. godine ?

Naglašavamo pred uvaženo vijeće VTS da je upravo CERP službeno potvrdio da i restrukturiranje duga prodajom prvih 48 000 m2 zemljišta u Resniku Zračnoj luci Split d.o.o. krajem 2012. , i postupak Predstečajne nagodbe vođen do ožujka 2015. i sam stečaj sa preustrojem predstavljaju jednu, neodvojivu cjelinu restrukturiranja ovog poduzetnika na državnoj razini.

- (x) Iz kojih točno pravnih razloga i temeljem kojih odredbi kojih hrvatskih zakona i uredbi je stečajni upravitelj prihvatio gore dan stav nepoznatog „Z.z. ministarstva“ unatoč vlastitom stavu iz studenog 2015. godine kojem se može i danas svjedočiti na e-oglasnoj ploči predmeta, prvo rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama. A koji je vidno oprečan činidbi ponovnog ispitivanja te pravomoćno odbačene tražbine vjerovnika RH, Ministarstvo financija s naslova poreznog duga.

- (xi) Koji dužnosnik kojeg ministarstva ili 14. Vlade RH je prema saznanju stečajnog upravitelja nepoznatom „z.z. ministarstva financija“ u proljeće ili ljeto 2018. godine predložio da se ponovno ispita ranije već odbačena tražbina RH vrijednosti veće od 10.000.000,00 kuna s naslova neplaćenih poreza i doprinosa, ali na štetu preustroja i opstanka stečajnog dužnika i njegovih radnih mjesta, tj. na izravnu materijalnu štetu njegovog većinskog dioničara RH i malih dioničara, protiv kojeg odbacivanja Ministarstvo financija vođeno mr. sc. Boris Lalovcem i kasnije dr. sc. Zdravkom Marićem do kraja siječnja 2016. godine nije uložilo žalbu, niti pokrenulo parnicu za osporavanje.

Molimo Visoki trgovački sud da zatraži bilo od stečajnog suda bilo izravno od stečajnog upravitelja da se donošenja novog sudskog rješenja u svrhu nagrađivanja stečajnog upravitelja, isti jasno i javno izrazi o svim gore navedenim povlaštenim informacijama.

Molimo VTS da prethodno otkrivanju gore pobrojanih povlaštenih informacija i zbog njihova protupravnog zadržavanja u postupku, pobijano rješenje proglati pogrešnom primjenom materijalnog prava stečajnog dužnika i njegovih osnivača, Republike Hrvatske, obitelji Teskera koja na dan podnošenja žalbe drži najmanje 2% temeljnog kapitala društva, i brojnih malih dioničara među kojima su i hrvatski branitelji i osobe kojima je CERP po cijeni od 2500,00 kuna podijelio dionice Izdavatelja Kaštelanski staklenici d.d. umjesto novčane naknade za imovinu oduzetu za vrijeme vladavine komunističke Jugoslavije.

Smatramo da osobi koja obavlja službenu dužnost bilo koje vrste u smislu promicanja gospodarstva RH, a koja ne može pismeno artikulirati konkretne razloge iz kojih je odlučeno promijeniti državni plan restrukturiranja održivog proizvođača voća i povrća na ovako kontroverzan način, nijedan sud Republike Hrvatske nema zakonskog uporišta ni ovlasti dodjeljivati nagrade, jer takva činidba predstavlja nedopušteno raspolaganje povlaštenim informacijama protivno odredbi članka 3. stavka 3. ZPP. Primanjem svoje novčane nagrade za vođenje stečajnog postupka angažman stečajnog upravitelja od strane administrativnog aparata i nadležnog tijela u naravi završava. Mi ne vidimo kako može biti zakonski dopušteno da bilo koji dužnosnik, ili član uprave državnog postupka, tako i stečajni upravitelj u stečaju državnog poduzeća bude razriješen sa odgovorne dužnosti i za nju nagrađen, bez da je prethodno u postupak dostavio sve nađene povlaštene informacije.

Javnost ima primjerice pravo znati zašto je bez financijski opravdanog razloga nakon tri godine vođenja stečaja sa restrukturiranjem poduzetnika kojeg je Vlada RH procijenila na 800 miliona kuna prekinuto.

Evidentno je da su neki članovi OV-a sami sebi pogodovali u ovom stečaju. Također je evidentno da se tim članovima Odbora stečajni upravitelj nije suprotstavio, bilo žalbama ili prigovorima, iako su njihovi zahtjevi prema određenoj imovini dužnika bili neutemeljeni i nezakonito provedeni. Mi pitamo VTS kako može općina, inače jedan od

zaduženih za preustroj državnog poduzetnika od vitalnog značaja za regionalni razvoj licitirati za njegove nekretnine i to na dražbi koja je upriličena temeljem neistinitih podataka o razlučnim pravima u korist drugog člana OV-a? Razlučni vjerovnik nije ni postojao na 90% tih zemljišta i svim pogonima koji su bili stvarno, 1/1 vlasništvo Kaštelanskih staklenika d.d. u stečaju u periodu njihovog stavljanja na prodaju i bespravnog otuđenja.

Molimo VTS da od prvostupanjskog suda zatraži da se prije donošenja novog rješenja o nagradi stečajnog upravitelja po istome ili samostalno očituje gdje se gdje se u izvadcima vlasničkih listova pogona koji su činili tehnološku cjelinu Knežine na dan donošenja rješenja o dosudi vide razlučna prava.

O svemu ovome stečajni upravitelj je trebao voditi računa i u korist stečajnog dužnika i njegove održivosti. **Ne možemo se stoga oteti dojmu da je ovaj stečajni postupak poslužio članovima OV-a i ZL Split da zajednički preuzmu kompletno dioničko društvo u stečaju, tj. sve njegove vrijedne nekretnine i pogone, bez davanja javne objave za otkup preostalih dionica izvlaštenih malih dioničara.** A stečajni upravitelj kojeg se nagrađuje pobijanim aktom je umjesto da vodi restrukturiranje, zauzeo poziciju njihovog menadžera, konzultanta, umjesto zaštitnika prava održivog dužnika na zajamčeni preustroj i nastavak izvan stečaja, uz pretpostavku vremenske neograničenosti poslovanja obzirom na rast sektora, i veličinu i kapacitet pogona u svojem stvarnom vlasništvu.

Suglasni smo da stečajni upravitelj prethodno primanju svoje nagrade odboru vjerovnika i nadležnom tijelu stavi prijedlog za poništenjem odluka 1. St-19/2015-362, St.-19/2015-575 i St-19/2015-582 zbog toga što su iste odluke očito donesene u uvjetima nesukladnosti Stečajnom zakonu, i drugim zakonima RH i uredbama Vlade RH, kao i propisima Europske Unije poput lex (EU) 848/2015 Europskog Parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. Odluka Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj: 1. St-19/2015 – 575 od 02.09.2021. ionako riskira da bude poništena pred istražnim panelom Europske komisije zbog uživanja nedozvoljene državne pomoći na način iz članka 107. TFEU.

Mi se iskreno nadamo i vjerujemo da članovi odbora vjerovnika i povezani poduzetnik neće male dioničare, oštećene njihovim izvlaštenjem imovine dužnika namijenjene restrukturiranju, primoravati da idu čak do Europske komisije kako bi im se vratili dio uloženog kapitala, i njime stečena prava, koja su im ovim stečajem dokinuta unatoč obećanjima stečajnog upravitelja i jamstvima nadležnog resora da slijedi „brz izlazak iz stečaja“.

5. TRAŽENI PRAVORIJEK

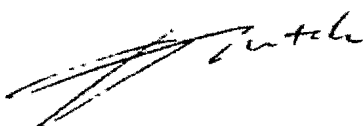
S obzirom da točke 8. i 9. obrazloženja pobijanog akta predstavljaju duboko, a na neprimjeren način zadiru u naš moral, a zasigurno i moral bitnog dijela hrvatske intelektualne elite, društvenih radnika, profesora i studenata agronomije, prava i ekonomije, kada se sagleda početno stanje, najavljene radnje, obećano rješenje i konačni rezultat stečaja Kaštelanskih staklenika d.d. u stečaju, prisiljeni smo tražiti od višeg suda da pobijano rješenje poništi u cijelosti ili ga privremeno stavi izvan snage, dok stečajni upravitelj ne dostavi sudu protupravno zadržane povlaštene informacije. Točka 8. nije sukladna pravilima javnog morala i molimo VTS da upozori prvostupanjski sud da se prilikom donošenja novog rješenja u korist stečajnog upravitelja suzdrži od davanja netočnih primjedbi koje predstavljaju atak na moral nacije i ustavnopravni poredak. Ovaj stečaj s obzirom na početno stanje imovine i njezin značaj za dalji razvitak regije Splitsko-dalmatinske nije bio uspješan. Mi žalitelji u bitnome držimo stav iznesen kroz ovu žalbu i njezine glavne dijelove – a to je da stečajni upravitelj ne može biti nagrađen novcem RH, koju su svojim djelovanjem članovi odbora vjerovnika, nadležno tijelo i sam upravitelj oštetili za najmanje 50.000.000,00 kuna, dokle god se ne riješe naznačene pravne i etičke dileme.

Iz objektivnih razloga predlažemo da VTS donese slijedeće rješenje sa izrijekom oko učinjenih povreda odredbi parničnog postupka i krivo utvrđenih činjeničnih stanja:

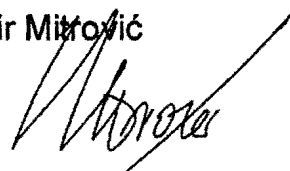
„Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Splitu Posl.br.: 1. St-19/2015-999 od 22.12.2021.g.

Nalaže se prvostupanjskom sudu da donese novo rješenje i da u njemu budu jasno naznačeni odgovori stečajnog upravitelja i stručno obrazloženje istih sa uporištem u Stečajnom zakonu, i drugim propisima i uredbama RH, na sva pitanja i dvojbe naznačena ovom žalbom. Jer se iste tiču i državne imovine i dobrobiti RH, potrebe brige za proračun EU i zaštite ustavnopravnog poretka Republike Hrvatske (barem dok Vlada RH ne donese odluku o javnom interesu Grada Kaštela i Zračne luke Split d.o.o. uz namirenje izvlaštenih dioničara temeljem odredbe članka 50. stavka 1. Ustava RH)“

Dr. Sc. Dragutin Matak

Krešimir Mitrović

U ime 12 članova obitelji Teskera, temeljnih osnivača Kaštelanskih staklenika d.d.:

